

TERCER ANY DEL PLA PASTORAL. CURS 2017-2018

“US HE CONFIA LA MISSIÓ D’ANAR PER TOT ARREU I DONAR FRUIT” (Jn 15,16)

Estimats fidels:

Permeteu-me unes breus paraules per centrar l’objectiu que ens hem proposat per aquest tercer any del Pla Pastoral.

Recordant el camí fet

Recordem que venim d’aquell esforç que férem el curs 2013-2014 (amb motiu del desè aniversari de vida de la Diòcesi) preguntant, mitjançant una enquesta, el que pensàvem que ens demanava l’Esperit per a la vida pastoral de la Diòcesi. La comissió que va recollir el resultat va veure que el que es demanava restava il·luminat per les paraules de Jesús en el ric i conegut text de Jn 15,1-17 (la paràbola del cep i les sarments).

Aquest text, en efecte, ens ha servit de guia per assenyalar els objectius dels tres cursos 2015-2018. Això ens ha permès de resseguir el propi pensament de Jesús, la seva pròpia lògica. Així, el primer curs (2015-2016) ens vàrem proposar viure el vincle fonamental i necessari de cadascú i de l’Església amb Jesucrist; el segon any hem mirat d’aprofundir en el seu mandat d’estimar-nos com Ell ens estima. Aquest tercer curs fixem la mirada sobre el món que ens envolta i sentim com Jesús ens envia per tot arreu “a donar fruit”.

Hem d’advertir que la lògica de Jesús determina una connexió necessària dels tres passos. Per això l’eficàcia del Pla Pastoral dependrà de si hem caminat seguint aquest petit itinerari. Un pas ens porta a l’altre i els posteriors suposen els anteriors. Qui es vincula vitalment a Jesús no pot evitar compartir l’amor amb els germans, i qui comparteix aquest amor, no pot deixar d’anunciar-lo i encomanar-lo al món. Així mateix no podem sortir al món en missió, si no estem vinculats a Jesús vitalment: d’ell ens ve la saba de la vida, el seu amor i la seva gràcia; i no podem pretendre ser eficaços, és a dir, donar fruit en el món, si no hem estat disposats a compartir l’amor amb els germans de la comunitat...

Per altra banda, cal recordar que un pla pastoral com el nostre, per tres cursos, amb objectius cada un d’ells i sense més pretensions que caminar tots en una mateixa direcció (i no excloure objectius particulars), proposa sempre passos acumulatius. L’objectiu d’un curs no és més que una mirada preferent, un accent, que no oblida ni exclou els objectius d’altres cursos i, menys encara, altres aspectes de la vida espiritual i pastoral.

L'objectiu del curs present

Tant en les respostes a l'enquesta que férem de fa tres anys, com en les paraules de Jesús, el "món" hi és present. Tenim molt al cor que allò que anomenem "el món", no només és una realitat amb la qual hem de comptar, sinó que també, per voluntat de Jesús, estem al seu servei.

A les respostes de l'enquesta nosaltres parlàvem d'evangelització i de diàleg amb el món. Jesús, a l'Evangelí de sant Joan parla del món amb significats molt contrastats. Per una banda, ens parla del món com allò tan estimat pel Pare, que envià el seu propi Fill per salvar-lo ("perquè no es perdi ningú dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna": Jn 3,16-17; 1Jn 4,9). Per altra, afirma que ni Ell, ni els seus deixebles, no són del món, més encara, que el món ens pot odiar com l'ha odiat a Ell i al Pare (cf. Jn 15,18-23; 17,14-16). En tot cas, les paraules de Jesús que tenim presents enguany, ens diuen que Ell, pensant precisament en el món i en nosaltres, ens hi envia en missió.

En què consisteix la missió que ens encomana? El text de sant Joan diu que "som enviats al món com Ell, Jesús, ha estat enviat" (Jn 17,18) i defineix la missió així: "anar per tot arreu a donar fruit".

D'aquí deduïm conseqüències ben importants:

- a) Que som enviats al món pel mateix amor que mogué el Pare a enviar el seu Fill. Que també som enviats amb la mateixa finalitat: és a dir, perquè el món se salvi (cf. Jn 17,18).
- b) Que el món no se salva per ell mateix, sinó que la salvació li ve de fora, tal com nosaltres mateixos l'hem rebuda de Crist, tot creient en Ell. Hi ha, per sobre de tot, l'amor gratuït que ens ha elegit i ens envia: "no m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió..." (Jn 15,16)
- c) Què vol dir "donar fruit"? En primer lloc, vol dir que nosaltres anem al món amb la missió d'afavorir o furnir ocasió de fe: els fruits són els de la fe (Jesús tenia la missió d'anunciar per tal que el món cregués i prega pels qui creuran per la nostra paraula: cf. Jn 17,20-21). En segon lloc, si atenem el context del "donar fruit", entenem que es tracta dels fruits de l'amor, la saba que circula pel cep i les sarments mantenint-los vius... En aquest sentit, aquesta expressió de Jesús inclou tot el que hem de fer al món: des de les paraules, a les accions concretes, des dels sentiments més profunds, a la pregària personal i comunitària, des de l'obra de tota una vida en el seu conjunt, al gest més senzill i quotidià... Sant Pau ens recorda quins són els fruits de l'Esperit enfront als de la carn (cf. Ga 5,22). Nosaltres afegim que tot el que visquem (pensament,

paraula, obra) haurà de ser fruit de l'Esperit de Crist, que és l'amor. Només aquest és fruit "que dura per sempre" (Jn 15,16), el fruit de vida eterna.

- d) No és estrany a aquestes paraules de Jesús allò que en un altre moment ens va dir, segons l'Evangeli de sant Mateu: "Pels seus fruits els coneixereu" (Mt 7,20). Els dos evangelis refereixen la inutilitat i el destí de l'arbre sec o les sarments seques (Mt 3,10; 7,19; Jn 15,6). Sort que sempre hi cap la possibilitat que el Pare podi la sarment que dóna poc fruit o que el pagès torni a treballar la figuera estèril... (Jn 15,2; Lc 13,6-9). En tot cas, resta clar que els fruits són un signe fonamental per discernir si una conducta, una acció o tota una vida és de Crist o no, si és segons el seu Esperit o no.

Paraules clau

Després d'aquestes consideracions, veiem que l'objectiu pastoral d'enguany ha de girar en torn a aquests conceptes clau:

Missió

Ens hem de sentir enviats. Tenim una missió que no neix de nosaltres mateixos (del nostre càlcul, de la nostra manera de pensar, ni tampoc de la nostra "generositat"), sinó del mandat de Jesús. Ja sentir que ens encomana una missió ens omple de goig, perquè significa que per a Ell som importants, als seus ulls la nostra tasca al món té sentit i valor, en certa manera li som necessaris...

Obertura

Si el primer i segon curs podíem tenir la temptació de centrar-nos massa en nosaltres mateixos, és el moment d'afavorir l'obertura al món. El text ens diu "per tot arreu", perquè es tracta de una missió universal. Universal no vol dir "genèrica", perquè és ben concreta. Més aviat vol dir que hem de donar fruit (d'amor de l'Esperit) "amb tot tipus de persona i en qualsevol situació"

Eficiència

Els fruits són obres, "efectes", resultats, accions conseqüents. No vol dir Jesús exactament que hem de ser "eficaços" en el sentit dels programes econòmics, polítics, o de mercat... Jesús mai no ens va prometre aquest tipus d'eficàcia. Aquí "donar fruit" és un mandat que mira de superar aquella manera de ser deixeble esmorteïda, aburgesada, o només formalista, de moltes reflexions i paraules maques, però sense efectes concrets a la vida.

Discerniment

Els fruits que hem de donar esdevenen un signe clar de l'autenticitat de la nostra vida de cristians. Per un costat ens permetran de discernir si realment som vius. Per altre costat, si

els nostres fruits són bons, és a dir, autènticament de l'Esperit de Jesucrist (recordem què vol dir "fruits" de fe i de caritat).

Gratuitat

Així com l'objectiu del primer curs podia fer-nos caure en una mena de quietisme ("ja ho farà Jesucrist amb la seva saba"), enguany, en insistir en les obres, tenim el perill de caure en una mena d'orgull de l'acció, d'autosuficiència (pelagianisme). Ben al contrari, haurem d'insistir, sobretot a la pregària, en la lloança i l'acció de gràcies, així com en l'oració de petició perquè l'Esperit ens faci capaços d'obrar com cal.

Realisme

Tant la mirada sobre el món, com la planificació de les nostres accions evangelitzadores, hauran de ser molt realistes. Això vol dir que hem de tenir un bon coneixement de la realitat del món, no tant per blegar-nos a les seves exigències, sinó per acceptar-lo (estimar-lo) tal com és i alhora saber transmetre-li la Paraula de Déu, poder establir amb ell el diàleg evangelitzador. Així mateix, sense oblidar els ideals, ni la *parressia* pròpia de l'evangelitzador, haurem d'anar al món amb pobresa i senzillesa, acceptant els nostres límits i confiant en l'Esperit, que actua per mitjà nostre. En definitiva, hem d'assimilar la mirada que Jesús tenia sobre el món i, amb un esforç de sa realisme, comptar amb la participació en el seu Misteri Pasqual que això comporta (cf. Jn 16,1-4).

Testimoni

L'objectiu que ens proposem situa la dimensió testimonial de la vida cristiana en el centre de les nostres preocupacions. L'objectiu de l'any passat, en paraules de Jesús, ja tenia una forta càrrega testimonial: "En això coneixeran que sou deixebles meus, si us estimeu els uns als altres" (Jn 13,35). Rebutjarem tot tipus de fariseisme, fins el més subtil, no farem les bones obres per donar bona imatge, però les nostres bones obres seran testimoni de fe i, en aquest sentit, seran evangelitzadores. No hi haurà perill d'hipocresia, si cada obra nostra en la seva intenció i el seu estil esdevé motiu per glorificar el Pare, tal com ens diu Jesús a l'Evangeli de sant Mateu ("veuran les vostres bones obres i donaran glòria al Pare del cel": Mt 5,16).

No cap altra serà la finalitat de tot el nostre objectiu pastoral: "La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus" (Jn 15,8).

Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat